

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ**

Νέα Φιλαδέλφεια 29/6/2016

Αριθ. Πρωτ. : **13111**

**Δ/ση Διοικητικών Υπηρεσιών
Τμήμα Υποστήριξης Πολιτικών
Οργάνων του Δήμου &
Διοικητικής Μέριμνας
Γραφείο Οικ. Επιτροπής**

Ταχ. Δ/ση: Δεκελείας 97
143 41 Ν. Φιλαδέλφεια
Πληρ. : Πλέσσας Κων/νος
Τηλ. : 213-2049028-029
Fax : 213-2049006

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το πρακτικό της αριθ. **12/2016** τακτικής Συνεδρίασης
της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Φιλαδελφείας-Χαλκηδόνος

Αριθ. Απόφασης : **121/2016**

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η

«Άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά των αριθ. 185/2015, 127/2015 και 81/2016 αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Ν.Ιωνίας και της αριθ. 2535/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που αφορούν αγωγές των δικηγόρων του Δήμου κ.κ. Ζ.Δρόσου, Μ.Παπαδημητρίου και Χ.Χήτου-Κιάμου κατά του Δήμου για μισθολογικές διαφορές και καταβολή αμοιβής (ΕΞ ΑΝΑΒΟΛΗΣ)».

Στη Νέα Φιλαδέλφεια και στο Δημοτικό Κατάστημα (Δεκελείας 97-Γραφείο Δημάρχου) σήμερα στις 28 του μήνα Ιουνίου του έτους 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 9 π.μ. συνήλθε σε Συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Φιλαδελφείας-Χαλκηδόνος μετά την υπ'αριθ. 12672/12/24-6-2016 έγγραφη πρόσκληση του Δημάρχου και Προέδρου αυτής κ. Αριστείδη Βασιλόπουλου, που επιδόθηκε νομότυπα σε κάθε μέλος χωριστά και δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα του Δήμου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75 του

Ν.3852/10, παρισταμένου ως γραμματέα του τακτικού υπαλλήλου του Δήμου κ. Πλέσσα Κων/νου με βαθμό Δ΄.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει η νόμιμη απαρτία, γιατί από τα εννέα (9) μέλη της Οικονομικής Επιτροπής ήταν :

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

- 1) Βασιλόπουλος Αριστείδης, Δήμαρχος και Πρόεδρος
- 2) Κόντος Απόστολος, Αντιπρόεδρος
- 3) Παπαλουκά Ευτυχία
- 4) Λάλος-Αναγνώστου Μιχαήλ
- 5) Κουμαριανός Ευάγγελος (αναπληρωματικό μέλος πλειοψηφίας) και
- 6) Παπακώστας Βασίλειος (αναπληρωματικό μέλος πλειοψηφίας).

ΑΠΟΝΤΕΣ

- 1) Γαβριηλίδης Γαβριήλ
- 2) Πρελορέντζος Αρσένιος-Γεώργιος
- 3) Αντωνόπουλος Δημήτριος
- 4) Γεωργαμλής Λύσανδρος και
- 5) Αράπογλου Γεώργιος, οι οποίοι δεν προσήλθαν, αν και νόμιμα κλητεύθηκαν.

Ο κ. Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της Συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής και εισηγούμενος το 2^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε τα εξής :

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Θέτω εκ νέου υπόψη σας, μετά τις αριθ. **87/2016** και **119/2016** αποφάσεις μας περί αναβολής του θέματος κατά την τακτικές Συνεδριάσεις της Οικ. Επιτροπής της 31^{ης}/5/2016 και 21^{ης}/6/2016 αντιστοίχως, τα αριθ. πρωτ. 10337/26-5-2016 και 10345/26-5-2016 έγγραφα (Ενημερωτικά Σημειώματα-Γνώμες) του δικηγόρου του Δήμου κ. Μ.Παπαδημητρίου, τα αριθ. πρωτ. 10346/26-5-2016 και 10347/26-5-2016 έγγραφα (Ενημερωτικά Σημειώματα-Γνώμες) του δικηγόρου του Δήμου κ. Χ.Χήτου-Κιάμου και την αριθ. πρωτ. 10344/26-5-2016 Αίτηση των δικηγόρων του Δήμου κας Ζ.Δρόσου και κ. Μ.Παπαδημητρίου επί του θέματος, καθώς επίσης το αριθ. πρωτ. 45062/17064/22-6-2016 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής επί ερωτημάτων του Δήμου σχετικά με το θέμα που της απεστάλησαν δυνάμει της αριθ. 87/2016 απόφασης Οικ. Επιτροπής, καθώς επίσης και την αριθ. εισ. πρωτ. 94 εμπ./27-6-2016 Γνωμοδότηση περί της άσκησης ή μη των ενδίκων μέσων του δικηγόρου Αθηνών κ. Αναστάσιου Κωνσταντινίδη, στον οποίο ανατέθηκε η υποβολή αυτής δυνάμει της αριθ. 305/2016 απόφασης Δημάρχου που εγκρίθηκε με την αριθ. 120/2016 απόφαση Οικ. Επιτροπής:

Α)

ΘΕΜΑ: «Διαβίβαση αποφάσεων - Γνώμη»

- Συνημ.**
1. Η υπ' αριθ. 2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
  2. Η υπ' αριθ. 133/2015 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας.
  3. Η υπ' αριθ. 81/2016 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας.

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε,

A. Επί της από 31.12.2014 αγωγής με αριθ. καταθ.: 164/2014 του Δικηγόρου του Δήμου Χρυσοστόμου Χήτου – Κιάμου, ασκηθείσας κατά του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, εξεδόθη η υπ' αριθμ. 133/2015 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου, με την οποία εγένετο μερικώς δεκτή η αγωγή του επιδικάσασα το ποσό των 1.095,96 € αντί του αιτουμένου 8.372,43 €, το οποίο αφορούσε το χρονικό διάστημα από 1-1-2013 μέχρις 31-12-2014.

Κατά της εν λόγω αποφάσεως ο συνάδελφος κ. Χήτος, ήσκησε την από 20-10-2015 έφεση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με ΓΑΚ: 106530/2015 και με ημερομηνία συζήτησης την 4-3-2016.

Συζητηθείσης της ως άνω εφέσεως το Δικαστήριο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 2535/2016 απόφασή του με την οποία έκανε δεκτή την ως άνω έφεση τύποις και ουσία καθώς και την κρινόμενη αγωγή εν μέρει εις ό,τι αφορά το αιτούμενο ποσό των 8.372,43 €, αφού επιδίκασε εν τέλει το ποσό των 8.348,28 €, ήτοι κατά 24,15 € λιγότερο.

B. Στη συνέχεια, ο κ. Χήτος κατέθεσε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας την από 31.12.2015 αγωγή του με αριθ. καταθ.: 169/2015, της οποίας δικάσιμος ορίσθηκε η 10-2-2016 και με την οποία ζητούσε να του καταβληθεί το ποσό των 5.566,32 € για το χρονοεπίδομα του έτους 2015.

Συζητηθείσης της ως άνω αγωγής μετ' αναβολή στις 9-3-2016, το Δικαστήριο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 81/2016 απόφασή του με την οποία επιδικάζει το ως άνω ποσό στο σύνολό του και υποχρεώνει τον εναγόμενο Δήμο να εξακολουθεί και μετά την 1-1-2015 και στη συνέχεια να καταβάλει στον ενάγοντα το χρονοεπίδομα που ορίζει η διάταξη της παραγράφου 4 της ΚΥΑ 2/17127/0022/12.

Κατόπιν τούτου, και επειδή η εκδοθείσα υπ' αριθμ. 2535/2016 εφετειακή απόφαση είναι τελεσίδικος, πρέπει η Υπηρεσία να συμμορφωθεί με το διατακτικό των αποφάσεων αυτών (133/2015, 2535/2016, 81/2016), σας διαβιβάζεται επίσημο αντίγραφο της προς γνώση σας και για τις δικές σας ενέργειες.

Επί της με αριθμό 81/2016 αποφάσεως φρονώ ότι η Υπηρεσία δεν θα πρέπει να ασκήσει έφεση δεδομένου ότι το θέμα έχει κριθεί τελεσίδικα με την υπ' αριθμ. 2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Περαιτέρω, φρονώ ότι δεν θα πρέπει να ασκηθούν εισέτι τακτικά – έκτακτα ένδικα μέσα επί του συνόλου των ανωτέρω αποφάσεων, δεδομένου ότι εξεδόθη εφετειακή τελεσίδικη απόφαση αφορώσα την αυτή ιστορική βάση των αγωγών, δηλαδή το αυτό νομικό και πραγματικό ζήτημα.

Για τους ως άνω αναφερόμενους λόγους έχω τη γνώμη, ότι με απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, δεν θα πρέπει να ασκηθούν ένδικα μέσα αφού μετά βεβαιότητας λόγω της υφιστάμενης εφετειακής απόφασης δεν θα ευδοκιμήσουν, αλλά θα επιβαρύνουν περαιτέρω με δικαστικά έξοδα, τόκους και δικηγορικές αμοιβές τον Δήμο.

Σας διαβιβάζονται αντίγραφα των αποφάσεων προς γνώση σας και για τις δικές σας ενέργειες.

Για οποιαδήποτε περαιτέρω συνεννόηση – συνεργασία, είμαστε στη διάθεσή σας.

B)

ΘΕΜΑ: «Διαβίβαση αποφάσεων - Γνώμη»

Επί των υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΦΧ 19989/6-10-15 και 10344/2016 αιτήσεων της Δικηγόρου Ζαμπέτας Δρόσου προς τον Δήμο Φιλαδέλφειας - Χαλκηδόνος γνωμοδοτώ τα κάτωθι.

Η επί παγία αντιμισθία Δικηγόρος του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος κα Ζαμπέτα Δρόσου άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας την από 31-12-14 [υπ' αριθμ. καταθ. 163/31-12-14] αγωγή της κατά του Δήμου Φιλ/φειας- Χαλκηδόνος, με αίτημα : <..... Να αναγνωρισθεί από το Δικαστήριο Σας και για τους λόγους που αναφέρω στο σκεπτικό της παρούσας, η υποχρέωση του εναγόμενου Δήμου να μου καταβάλλει από 1-11-11 τον βασικό μισθό του βαθμού Α΄της κατηγορίας ΠΕ, τον οποίο λαμβάνουν και οι δικηγόροι που αναφέρονται στην ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12, όπως αυτός διαμορφώθηκε για μένα με την προσθήκη χρονοεπιδόματος σε ποσοστό 2% για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής μου στα μητρώα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και επί του εκάστοτε διαμορφούμενου την προηγούμενη διετία βασικού μισθού, σύμφωνα με όσα προβλέπονται από την διάταξη του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και την σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ.Οικ. 2/78400/0022/14-11-11. Να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου Δήμου να εξακολουθεί και μετά την 1-1-2013 και στην συνέχεια να μου καταβάλλει το χρονοεπίδομα που ορίζει η διάταξη της παρ. 4 της ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 και ισχύει για τους δικηγόρους που αναφέρονται σε αυτήν, επιπροσθέτως δε όπως ορίζει και η παρ. 4 του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο αυτό και την σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ.Οικ. 2/78400/0022/14-11, ήτοι σε ποσοστό 2% για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής μου στα μητρώα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου και επί του εκάστοτε διαμορφούμενου την προηγούμενη διετία βασικού μισθού του Α΄ βαθμού της κατηγορίας ΠΕ. Να καταδικασθεί ο εναγόμενος Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος, όπως ειδικότερα αναλύεται στο ιστορικό της αγωγής μου και για τις αναφερόμενες αιτίες, να μου καταβάλλει το ποσό των δέκα έξι χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα δύο ευρώ και είκοσι λεπτών [16.582,20 ευρώ] νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση και να καταδικασθεί στην δικαστική μου δαπάνη...>.

Συζητήσεως γενομένης επί της ως άνω αγωγής , εξεδόθη η υπ' αριθμ. **185/15** απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, με την οποία και για τους λόγους που αναφέρονται εις αυτήν **εγένετο καθ' ολοκληρία δεκτή η ως άνω αγωγή της και απεφασίσθη ότι : < ....Δέχεται την αγωγή. Α] Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο ΝΠΔΔ με την επωνυμία < Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος > έχει υποχρέωση να καταβάλλει στην ενάγουσα από 1-11-11 τον βασικό μισθό του βαθμού Α΄της κατηγορίας ΠΕ, τον οποίο λαμβάνουν και οι δικηγόροι που αναφέρονται στην ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12, όπως αυτός διαμορφώθηκε για αυτή [ενάγουσα] με την προσθήκη χρονοεπιδόματος σε ποσοστό 2% για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής της στα μητρώα του οικείου**

Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και επί του εκάστοτε διαμορφούμενου την προηγούμενη διετία βασικού μισθού, σύμφωνα με όσα προβλέπονται από την διάταξη του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και την σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ. Οικ. 2/78400/0022/14-11-11. Β] Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο έχει υποχρέωση να εξακολουθεί και μετά την 1-1-13 και στην συνέχεια να καταβάλλει στην ενάγουσα το χρονοεπίδομα που ορίζει η διάταξη της παρ. 4 της ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 και ισχύει για τους δικηγόρους που αναφέρονται σε αυτήν, επιπροσθέτως δε όπως ορίζει και η παράγραφος 4 του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο αυτό και την σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ. Οικ. 2/78400/0022/14-11-11, ήτοι σε ποσοστό 2% για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής της στα μητρώα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου και επί του εκάστοτε διαμορφούμενου την προηγούμενη διετία βασικού μισθού του βαθμού Α' της κατηγορίας ΠΕ. Γ] Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των δέκα έξι χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα δύο ευρώ και είκοσι λεπτών [16.582,20 ευρώ] με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, Επιβάλλει τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντα σε βάρος του εναγομένου, την οποία ορίζει σε 150 ευρώ .... >

Με την υπό κρίσιν υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΦΧ 19989/6-10-15 αίτηση της προς τον Δήμο Φιλ/φειας- Χαλκηδόνος και για τους λόγους που αναφέρονται εις αυτήν η ανωτέρω ζητεί : <.... Επειδή το ως άνω νομικό θέμα των βαθμολογικών και μισθολογικών απαιτήσεων των επί παγία αντιμισθία απασχολουμένων στους ΟΤΑ δικηγόρων έχει κριθεί τελεσίδικα με την υπ' αριθμ. 238/14 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γιαννιτών καθώς και με τις αμετάκλητες υπ' αριθμ. 22/13, 946/10 αποφάσεις του Αρείου Πάγου κλπ]. Επειδή λόγω του ότι αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας που προβλέπεται από το άρθρο 4 παρ. του Συντάγματος, η οποία αποτελεί νομικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες, ως λεπτομερώς και αναλυτικώς εκτίθεται ανωτέρω, σε συνδ. και με το αναμφισβήτητο γεγονός ότι το νομικό θέμα των βαθμολογικών και μισθολογικών απαιτήσεων των επί παγία αντιμισθία απασχολουμένων στους ΟΤΑ δικηγόρων έχει ήδη κριθεί τελεσίδικα σύμφωνα με την ως άνω νομολογία των Ανωτάτων Δικ/ριων μας, παρακαλώ όπως κάνετε δεκτή την παρούσα αίτηση μου και συμμορφωθείτε προς το διατακτικό της ως άνω υπ' αριθμ. 185/15 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, παραιτούμενοι άμα από την άσκηση παντός τακτικού ή εκτάκτου ενδίκου μέσου κατ' αυτής [σχετ. υπ' αριθμ. 348/14 απόφαση Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Χανίων, υπ' αριθμ. 27/15 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Φιλιατών κλπ. που προσάγονται ωδε και αφορούν τους επί παγία αντιμισθία απασχολούμενους εις τους Δήμους αυτούς δικηγόρους τους], λαμβανομένου υπόψιν ότι τυχόν άσκηση ενδίκων μέσων θα επιβαρύνει τον Δήμο Φ-Χ με επιπλέον δαπάνες [κοινοποιήσεις, τόκους, δικαστικά έξοδα κλπ]....>.

Σύμφωνα με το άρθρο 78 παρ. 1 εδ. ιγ και παρ. 2 του Ν. 3852/10 ορίζονται τα παρακάτω : < Η Οικονομική Επιτροπή έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες :.....ιγ] αποφασίζει για την άσκηση όλων των ενδίκων βοηθημάτων και ενδίκων μέσων.... και ιδ] της προηγούμενης παραγράφου η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Προκειμένου για

μισθολογικές απαιτήσεις κάθε μορφής , περιλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων..... εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου >.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση έχω την γνώμη ότι δεν θα πρέπει να ασκηθεί έφεση κατά της ως άνω υπ' αριθμ. 185/15 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, καθόσον υποχρεώνεται ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος να καταβάλει στην ενάγουσα τις αποδοχές του βασικού μισθού του βαθμού Α΄ της κατηγορίας Π.Ε, αποδοχές, τις οποίες ελάμβαναν από το παρελθόν, λόγω του ότι αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι **παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας** που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος, η οποία αποτελεί νομικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες [βλ. ΣτΕ 250/05 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 1202/03 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 2495/2000 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 3587/97 ΔΔίκη 1998.120, ΣΕ 1519/95, ΑΠ 946/10 κλπ]. Και τούτο διότι κατ'εξουσιοδότηση του άρθρου 22 του Ν. 4024/11 εκδόθηκαν και δημοσιεύθηκαν στο ΦΕΚ 498 Β/28-2-12, η ΚΥΑ 2/17132/0022/28-2-12 < Καθορισμός αποδοχών δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 4024/11 [ΦΕΚ 226/Α/2011] με την οποία καθορίστηκε ο βασικός μισθός για τους δικηγόρους με έμμισθη εντολή που υπηρετούν στους ΟΤΑ Α και Β βαθμού, αναλόγως του Δικαστηρίου στο οποίο αυτοί είναι διορισμένοι και ασκούν τα καθήκοντα τους και η ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 < Καθορισμός αποδοχών ειδικού επιστημονικού προσωπικού και των δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής των Ανεξάρτητων Διοικητικών ή Ρυθμιστικών Αρχών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων > και οι δύο με αναδρομική ισχύ από 1-11-11.

Δυνάμει της πρώτης ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17132/0022/12 κατατάχθηκαν οι ενάγοντες ως Δικηγόροι παρ'Αρείω Πάγω, στον Β΄ βαθμό της κατηγορίας Π.Ε, με βασικό μισθό το ποσό των 1.906 ευρώ μηνιαίως, ενώ δυνάμει της δεύτερης ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 όλοι οι δικηγόροι οι Υπηρετούντες στις Ανεξάρτητες Διοικητικές ή Ρυθμιστικές Αρχές, στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και στην Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων , κατατάχθηκαν στον Α΄ βαθμό της κατηγορίας ΠΕ, ανεξάρτητα από το Δικαστήριο ,στο οποίο ασκούν τα καθήκοντα τους, λαμβάνοντας ως βασικό μισθό το ποσό των 2.097 ευρώ.

Ακόμα με τις ως άνω ΚΥΑ καθορίστηκε η καταβολή χρονοεπιδόματος σε ποσοστό 2% επί του βασικού μισθού για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής στα μητρώα του οικείου δικηγορικού συλλόγου και με τον Ν. 4093/12 , άρθρο 1 παρ. Γ΄ , υποπαράγραφος Γ < Μισθολογικές διατάξεις του Δημόσιου Τομέα > , αριθμός 9 , καταργήθηκε από 1-1-2013 το χρονοεπίδομα που προβλέπεται στην παρ. 1 του διατακτικού της κοινής υπουργικής απόφασης με αριθμό 2/17132/0022/28-2-12 [ΦΕΚ 498 Β/2012], ήτοι το χρονοεπίδομα που ελάμβαναν μέχρι 31-12-12, ενώ η καταβολή του χρονοεπιδόματος δεν καταργήθηκε ομοίως και παρέμεινε σε ισχύ για τους δικηγόρους που αναφέρονται στην ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/2012 < Καθορισμός αποδοχών ειδικού επιστημονικού προσωπικού και των δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής των Ανεξάρτητων Διοικητικών ή Ρυθμιστικών Αρχών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων >.

Με βάση τα παραπάνω κρίθηκε ότι τόσο η ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17132/0022/12 όσο και η διάταξη του Ν. 4093/12, άρθρο 1 παρ. Γ' , υποπαράγραφος Γ < Μισθολογικές διατάξεις του Δημόσιου Τομέα > , αριθμός 9 , εισάγουν ανεπίτρεπτη διάκριση μεταξύ των δικηγόρων που υπηρετούν στους ΟΤΑ, οι οποίοι με την προαναφερόμενη ΚΥΑ κατατάχθηκαν σε βαθμούς αναλόγως του Δικαστηρίου στο οποίο υπηρετούν και έλαβαν τον αντίστοιχο βασικό μισθό και των δικηγόρων που υπηρετούν στις Ανεξάρτητες Διοικητικές ή Ρυθμιστικές Αρχές, στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και στην Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων, οι οποίοι δυνάμει της ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 κατατάχθηκαν συνολικώς στον βαθμό Α' με τον αντίστοιχο βασικό μισθό, ανεξαρτήτως του Δικαστηρίου στο οποίο είναι διορισμένοι, αφετέρου δε η προαναφερόμενη διάταξη του Ν. 4093/12 εισάγει δυσμενή διάκριση με την κατάργηση του χρονοεπιδόματος για τους πρώτους και τη διατήρηση αυτού για τους δεύτερους. Κρίθηκε ως εκ τούτου ότι υπάρχει αντισυνταγματικότητα και άνιση μεταχείριση και ευθεία αντίθεση στις συνταγματικές αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς την διοίκηση, της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και οικονομικής εξέλιξης με ίσους όρους και στη θεμελιώδη αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφού δημιουργεί δικηγόρους δύο ταχυτήτων, χωρίς καμία αιτιολογία και χωρίς επίκληση οποιουδήποτε δημόσιου συμφέροντος.

Επειδή, αν και πρόκειται για υπόθεση μισθολογικών απαιτήσεων, είναι δυνατή εν προκειμένω η μη άσκηση των ενδίκων μέσων, όταν το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου.

Επειδή το νομικό ζήτημα που τίθεται με την υπό κρίσιν αγωγή είναι η άνιση μεταχείριση, ένα νομικό ζήτημα το οποίο έχει κριθεί από πλείστες όσες αποφάσεις ανωτάτων δικαστηρίων, καθόσον το άρθρο 4 παρ. 1 του Συν/τος ορίζει ότι : < Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου >. Η διάταξη αυτή καθιερώνει την συνταγματική αρχή της ισότητας και αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ταυτόχρονης συνταγματικής καθιέρωσης αντικειμενικής αρχής και θεμελιώδους δικαιώματος. Το Σύνταγμα καθιερώνει αντικειμενικό κανόνα δικαίου από τον οποίο πηγάζουν τα αντίστοιχα ατομικά δικαιώματα.[Ανδρέας Δημητρόπουλος. Συνταγματικά δικαιώματα- Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, τόμος ΙΙΙ, Ι έκδοση, Αθήνα 2004, σελ.114].

Η ισότητα των Ελλήνων < ενώπιον του νόμου > διακηρύσσεται ως γενικός κανόνας στο άρθρο 4 του Συν/τος. Η διατύπωση της διάταξης θα μπορούσε να δημιουργήσει την εσφαλμένη εντύπωση ότι πρόκειται για ισότητα κατά την εφαρμογή του νόμου, δηλ. στην πραγματικότητα για ισότητα ενώπιον των διοικητικών και δικαστικών αρχών και όχι για ισότητα της ίδιας της νομοθετικής ρύθμισης [Κώστας Χρυσόγονος, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2^η έκδοση αναθεωρημένη και συμπληρωμένη, εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 117]. Πρόκειται επομένως όχι μόνο για ισότητα των πολιτών απέναντι στον νόμο, αλλά και για ισότητα του νόμου απέναντι στους πολίτες. Είναι εξάλλου πρόδηλο ότι ως < νόμος > νοείται εδώ όχι μόνο ο τυπικός νόμος αλλά και ο ουσιαστικός , δηλ. κάθε κανονιστική πράξη [Κώστας Χρυσόγονος, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2^η έκδοση αναθεωρημένη και συμπληρωμένη, εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 117].

Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. **22/13** απόφαση του Αρείου Πάγου, ήτοι ανώτατου δικαστηρίου που έχει κρίνει για την άνιση μεταχείριση ότι : <...Κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου . Με την διάταξη αυτή δεν θεσπίζεται μόνο η ισότητα

των Ελλήνων πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και η έναντι αυτών ισότητα του νόμου, με την έννοια ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται όταν ρυθμίζει ουσιαστικά όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να μην εισάγει αδικαιολόγητες εξαιρέσεις και διακρίσεις, ρυθμίζοντας με τον τρόπο αυτό τις εν λόγω καταστάσεις ανόμοια, εκτός αν η διαφορετική τους ρύθμιση επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, την ύπαρξη των οποίων ελέγχουν τα δικαστήρια [ΟΛΑΠ 11/2008, 31/07, 3/06 ΚΑΙ 38/05], μπορεί όμως ο νόμος να ρυθμίζει διαφορετικά για όμοιες σχέσεις ή καταστάσεις προσώπων που ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες λειτουργών ή υπαλλήλων ή εργαζομένων και δικαιολογείται η διάκριση αυτή, χωρίς να παραβιάζεται έτσι η αρχή της ισότητας [ΟΛ.ΑΠ 3/09].

Κατά συνέπεια, αν γίνει από τον νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την αδικαιολόγητη δυσμενή μεταχείριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Τα παραπάνω ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικά μισθωτό, στην περίπτωση δε που γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από τη δικαστική εξουσία η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1,26,73 επομ. και 87 του Συντάγματος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 2 και 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ.2 του Συν/τος να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση.

Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της διάταξης που εισάγει την δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δεν αντίκειται στο άρθρο 80 παρ. 1 του Συν/τος κατά το οποίο < μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στο προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο, διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που παρέχει την ευμενή διάταξη [ΟΛ.ΑΠ 28/1992, 13/91].

Όμοια έχει κριθεί και δυνάμει της υπ' αριθμ. **946/10** αποφάσεως του Αρείου Πάγου που αφορά δικηγόρους ΟΤΑ.

Επειδή ο Ν. 1188/91 < περί κυρώσεως του Κώδικα περί καταστάσεως προσωπικού ΟΤΑ > στο μέρος Γ' [με τίτλο < Προσωπικό ειδικών θέσεων και επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου > περιλαμβάνει το κεφάλαιο Α' [με τον τίτλο < Ειδικά κατηγορία προσωπικού > , στο οποίο περιέχονται, μεταξύ των άλλων : α] το άρθρο 245 [με το υπότιτλο : ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ Δήμων και Ιδρυμάτων] κατά το οποίο : 1.- Αι θέσεις των επί παγία αντιμισθία δικηγόρων των δήμων και των ιδρυμάτων αυτών συνιστώνται δια του οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας . Η πρόσληψις ενεργείται δι' αποφάσεως του αρμοδίου προς διορισμόν οργάνου του οικείου ΟΤΑ, οι δε προσλαμβανόμενοι συνδέονται μετά του οικείου οργανισμού δια σχέσεως

εντολής και β] το άρθρο 246 [με τον υπότιτλο : Αντιμισθία] κατά το οποίο : Αι διατάξεις του Ν. 1093/80 περί τροποποίησης διατάξεων του Κώδικος περί Δικηγόρων [νδ 3026/1954] και άλλων τινών διατάξεων εφαρμόζονται και επί των επί μηνιαία αντιμισθία δικηγόρων των ΟΤΑ.

Με το άρθρο 2 του ως άνω Ν 1093/80 είχε προστεθεί το άρθρο 92 Α στο ΝΔ 3026/54, το οποίο τελικώς αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 του Ν. 1816/88 και στο οποίο [άρθρο 92 Α] ορίζεται : < 1.- Σε περίπτωση που έχει συμφωνηθεί να αμείβεται ο δικηγόρος για τις παρεχόμενες από αυτόν υπηρεσίες μόνο με πάγια περιοδική αμοιβή, τα κατώτατα όρια αυτής καθορίζονται κατά μήνα ως ακολούθως : < α]...β]...γ] Για δικηγόρο στον Άρειο Πάγο το 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο. 2.- Τα κατώτατα όρια αμοιβής της παραπάνω παραγράφου προσαυξάνονται και με τα επιδόματα που καταβάλλονται στους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους σύμφωνα με τις ισχύουσες γι' αυτούς διατάξεις. 3.- Δικηγόροι οι οποίοι ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου νομικής υπηρεσίας σύμφωνα με τις διατάξεις των καταστατικών, εσωτερικών κανονισμών ή με αποφάσεις αρμοδίων οργάνων, δικαιούνται προσαύξηση 10 % στις αποδοχές του μισθολογικού κλιμακίου που ανήκουν. Κατά δε την παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν. 1093/90 διατηρούνται εν ισχύι διατάξεις νόμων, καταστατικών ή εσωτερικών κανονισμών ή ειδικαί συμφωνία καθορίζουσαι άλλως τα της περιοδικής αμοιβής < δικηγόρων > , εφόσον δι'αυτών καθορίζεται αμοιβή ευνοϊκωτέρα της εκάστοτε καθοριζόμενης υπό της παρ. 1 του άρθρου 2. [Εις τας περιπτώσεις ταύτας, εφόσον υπό των εν λόγω διατάξεων ή υπό των μερών δεν ωρίσθη άλλως, οι αμοιβές προσαυξάνονται βάσει των υπό των παρ. 2 και 3 του άρθρου 2 οριζομένων. Ως βάση υπολογισμού των προσαυξήσεων λαμβάνονται αι καταβαλλόμεναι αποδοχαί, υπό την έννοια των βασικών αποδοχών, όπως το άρθρο αυτό αυθεντικά ερμηνεύτηκε με το άρθρο 17 παρ. 1 του Ν. 1183/81.

Περαιτέρω εις το άρθρο 26 παρ. 2 του Ν. 1505/1984 < Αναδιάρθρωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις > ορίζεται ότι με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου, οι διατάξεις του νόμου αυτού μπορεί να επεκτείνονται εν όλω ή εν μέρει και σε προσωπικό του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ που δεν υπάγεται στις διατάξεις του και έχει βαθμολογική ή μισθολογική αντιστοιχία με μόνιμους υπαλλήλους του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ που υπάγονται στον νόμο αυτό. Σε εκτέλεση της τελευταίας διατάξεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 85724/8615 της 27-8/5-9-86 [ΦΕΚ τ. Β 565] κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Δικαιοσύνης και Οικονομικών και εν συνεχεία η υπ' αριθμ. **2/8250/0022/10-2-04 [ΦΕΚ τ. Β' 355/18-2-04]** κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών , Εσωτερικών ΔΔΔ και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης, με την οποία ορίζονται τα ακόλουθα : 1.- Οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας περιοδικής έμμισθης εντολής στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ και στα ΝΠΔΔ, των οποίων τα κατώτατα όρια αμοιβής καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 1093/80, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1816/88, κατατάσσονται σε μισθολογικά κλιμάκια, χωρίς περαιτέρω εξέλιξη , ως εξής : α] οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο 15^ο μισθολογικό κλιμάκιο β] οι δικηγόροι στο Εφετείο στο 8^ο μισθολογικό κλιμάκιο και γ] οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο. 2.- Στους ανωτέρω καταβάλλεται το κίνητρο απόδοσης του άρθρου 12 του Ν. 3205/03. 3.- Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1816/88 >.

Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτει ότι οι προσλαμβανόμενοι με σχέση έμμισθης εντολής από τους Δήμους αντί παγίας περιοδικής αμοιβής δικηγόροι δικαιούνται μηνιαίας αντιμισθίας, η οποία είναι ίση με τα καθοριζόμενα κατώτατα όρια αμοιβής, τα οποία προσδιορίζονται

κατ' αντιστοιχία προς τα μισθολογικά κλιμάκια των δημοσίων υπαλλήλων [Ολ.ΑΠ 11/02]. Περαιτέρω η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και καθιερώνει όχι μόνον την ισότητα των Ελλήνων έναντι του νόμου αλλά και την ισότητα του νόμου έναντι αυτών, δεσμεύει και τον κοινό νομοθέτη και τον υποχρεώνει όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιαστικά όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων, να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός εάν αυτό επιβάλλουν λόγοι κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων. Επομένως αν γίνει από τον νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για τα οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την δυσμενή αυτή μεταχείριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. Τα ίδια ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικώς μισθωτό, οπότε στην περίπτωση κατά την οποία γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση, τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από την δικαστική εξουσία ή αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1,26, 73 επ. και 87 του Συν/τος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 1 και 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ. 2 του Συντάγματος να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση. Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της διάταξης που εισάγει την δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δεν αντίκειται στο άρθρο 80 παρ. 1 του Συν/τος κατά το οποίο < μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στο προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο, διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που παρέχει την ευμενή διάταξη [Ολ. ΑΠ 28/1992, 13/91].

Επειδή εξεδόθη επί ομοίας αγωγής κατ'έφεση, δηλαδή και εις τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, η υπ'αριθμ.2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάσαντος ως Εφετείου, αφορώσα τον συνυπηρετούντα στο Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος δικηγόρο επί παγία αντιμισθία κ. Χρυσόστομο Χήτο – Κιάμο η οποία απόφαση δέχεται την έφεση τύποις και ουσία και επειδή η εκδοθείσα υπ' αριθμ. 2535/2016 εφετειακή απόφαση είναι τελεσίδικος, πρέπει η Υπηρεσία να συμμορφωθεί με το διατακτικό της.

Για τους ως άνω αναφερόμενους λόγους ΦΡΟΝΩ, ότι με απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, δεν θα πρέπει να ασκηθούν ένδικα μέσα (τακτικά ή έκτακτα) κατά της υπ'αριθμ. 185/15 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας αφορώσης τη συνάδελφο Ζ. Δρόσου αφού μετά βεβαιότητας, λόγω και της υφιστάμενης εφετειακής απόφασης υπ'αριθμ.2535/2016 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δεν θα ευδοκιμήσουν αλλά θα επιβαρύνουν περαιτέρω με δικαστικά έξοδα, τόκους και δικηγορικές αμοιβές τον Δήμο.

Σας διαβιβάζεται αντίγραφο της η υπ'αριθμ.2535/2016 β'βαθμίου απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών προς γνώση σας και για τις δικές σας ενέργειες.

Γ)

ΘΕΜΑ: «Διαβίβαση αποφάσεων»

- ΣΧΕΤ.:**
1. Η υπ' αριθ. 2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
  2. Η υπ' αριθ. 133/2015 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας.
  3. Η υπ' αριθ. 81/2016 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας.

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε,

Σας διαβιβάζω τις ως άνω αποφάσεις, ήτοι: α) Την υπ' αριθ. 133/2015 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας και β) την υπ' αριθ. 2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάσαντος ως Εφετείου, κατά της με αριθμό 133/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, με την οποία η εφετειακή απόφαση υποχρεώνει τον Δήμο να μου καταβάλει το ποσό των 8.348,28 €, το οποίο αφορά χρονοεπίδομα των ετών 2013 και 2014. γ) Την υπ' αριθ. 81/2016 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, με την οποία το Δικαστήριο υποχρεώνει τον Δήμο να μου καταβάλει το ποσό των 5.566,32 € για το χρονοεπίδομα του έτους 2015.

Παρακαλείται η Οικονομική Επιτροπή να λάβει απόφαση εκτελέσεως των ως άνω αποφάσεων ήτοι: Να μου καταβληθεί το ποσό των [8.348,28 € + 5.566,23 € =] 13.914,51 €.

Δηλώνω ότι προκειμένου το δυνατόν συντομότερον να μου καταβληθεί το ως άνω ποσό και να εκτελεσθούν οι ως άνω αποφάσεις στο σύνολό τους, παραιτούμαι των κονδυλίων τόκων, δικαστικών εξόδων και αμοιβής δικηγόρου.

Αντίγραφα των ως άνω αποφάσεων σας κοινοποιώ προς γνώση σας και για τις δικές σας κατά νόμον ενέργειες.

Για οποιαδήποτε περαιτέρω συνεννόηση – συνεργασία, είμαι στη διάθεσή σας.

Δ)

ΘΕΜΑ: «ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ - Διαβίβαση αποφάσεων»

Επί των υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΦΧ 19989/6-10-15 και αρ. 10344/2016 αιτήσεων του Δικηγόρου Μενελάου Παπαδημητρίου προς τον Δήμο Φιλαδέλφειας- Χαλκηδόνος γνωμοδοτώ τα κάτωθι.

Ο επί παγία Δικηγόρος του Δήμου Φιλ/φειας- Χαλκηδόνος Μενέλαος Παπαδημητρίου άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας την από 31-12-14 [υπ' αριθμ. καταθ. 162/31-12-14] αγωγή του κατά του Δήμου Φιλ/φειας- Χαλκηδόνος, με αίτημα : <..... Να αναγνωρισθεί από το Δικαστήριο Σας και για τους λόγους που αναφέρω στο σκεπτικό της παρούσας, η υποχρέωση του εναγόμενου Δήμου να μου καταβάλλει από 1-11-11 τον βασικό μισθό του βαθμού Α΄ της κατηγορίας ΠΕ, τον οποίο λαμβάνουν και οι δικηγόροι που αναφέρονται στην ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12, όπως αυτός διαμορφώθηκε για μένα με την προσθήκη χρονοεπιδόματος σε ποσοστό 2% για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής μου στα μητρώα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και επί του εκάστοτε διαμορφούμενου την προηγούμενη διετία βασικού μισθού, σύμφωνα με όσα προβλέπονται από την διάταξη του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και την σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ.Οικ. 2/78400/0022/14-11-11. Να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου Δήμου να εξακολουθεί και μετά την 1-1-2013 και στην συνέχεια να μου καταβάλλει το χρονοεπίδομα που ορίζει η διάταξη της παρ. 4 της ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 και ισχύει για τους δικηγόρους που αναφέρονται σε αυτήν, επιπροσθέτως δε όπως ορίζει και η παρ. 4 του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο αυτό και την σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ.Οικ. 2/78400/0022/14-11, ήτοι σε ποσοστό 2% για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής μου στα μητρώα του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου και επί του εκάστοτε διαμορφούμενου την προηγούμενη διετία βασικού μισθού του Α΄ βαθμού της κατηγορίας ΠΕ. Να καταδικασθεί ο εναγόμενος Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος, όπως ειδικότερα αναλύεται στο ιστορικό της αγωγής μου και για τις αναφερόμενες αιτίες, να μου καταβάλλει το ποσό των δέκα τεσσάρων χιλιάδων εξήντα έξι ευρώ και είκοσι οκτώ λεπτών [14.066,28 ευρώ] νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση και να καταδικασθεί στην δικαστική μου δαπάνη...>.

Συζητήσεως γενομένης επί της ως άνω αγωγής εξεδόθη η υπ' αριθμ. **127/2015** απόφαση του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας, με την με την οποία και για τους λόγους που αναφέρονται εις αυτήν **εγένετο καθ' ολοκληρία δεκτή η ως άνω αγωγή του** και απεφασίσθη ότι : < ....**Δέχεται την αγωγή. Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλλει στον ενάγοντα από 1-11-2011 τον βασικό μισθό του βαθμού Α΄ της κατηγορίας Π.Ε, όπως αυτός θα διαμορφωθεί με την προσθήκη του χρονοεπιδόματος σε ποσοστό 2% για κάθε δύο έτη δικηγορίας του από την ημερομηνία εγγραφής του, στις 2.4.1982, στο ΔΣΑ, όπως αυτό προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 13 Ν. 4024/11 και τη σχετική ερμηνευτική εγκύκλιο υπ' αριθμ. Υπ. Οικ. 2/78400/0022/14-11-11. Υποχρεώνει τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων ευρώ, μηδέν εξήντα έξη και είκοσι λεπτών (14.066,28) με τον νόμιμο τόκο από την επομένη ημέρα από την επίδοση της αγωγής του και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή του εξόφληση, Επιβάλλει τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος σε βάρος του εναγομένου, την οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ >.**

Με την υπό κρίσιν υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΦΧ 20171/8-10-15 αίτησή του προς τον Δήμο Φιλ/φειας - Χαλκηδόνος και για τους λόγους που αναφέρονται εις αυτήν ο ανωτέρω προσυπογράφοντας στο σύνολό της και την υπ' αριθμ. πρωτ. 19.989/6.10.2015 αίτηση της συναδέλφου και Προϊσταμένης της Νομικής Υπηρεσίας ΔΦ-Χ κας Ζ. Δρόσου η οποία αφορά ΟΜΟΙΑ υπόθεση και επειδή όπως προκύπτει από την εκδοθείσα δικαστική απόφαση το ως άνω νομικό θέμα των βαθμολογικών και

μισθολογικών απαιτήσεων των επί παγία αντιμισθία απασχολουμένων στους ΟΤΑ δικηγόρων έχει κριθεί τελεσίδικα με την υπ' αριθμ. 238/14 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γιαννιτσών καθώς και με τις αμετάκλητες υπ' αριθμ. 22/13, 946/10 αποφάσεις του Αρείου Πάγου κλπ]. Επειδή λόγω του ότι αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας που προβλέπεται από το άρθρο 4 παρ. του Συντάγματος, η οποία αποτελεί νομικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες, ως λεπτομερώς και αναλυτικώς εκτίθεται ανωτέρω, σε συνδ. και με το αναμφισβήτητο γεγονός ότι το νομικό θέμα των βαθμολογικών και μισθολογικών απαιτήσεων των επί παγία αντιμισθία απασχολουμένων στους ΟΤΑ δικηγόρων έχει ήδη κριθεί τελεσίδικα σύμφωνα με την ως άνω νομολογία των Ανωτάτων Δικ/ριων μας, ΔΗΛΩΝΕΙ ότι, προκειμένου ο Δήμος να αποδεχθεί το αίτημά του εφαρμογής εκτέλεσης της εν λόγω αριθμ. 127/2015 αποφάσεως ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ της είσπραξης κονδυλίων τόκων και δικαστικών εξόδων ως και δικηγορικής αμοιβής, παραιτούμενος δηλαδή από την άσκηση παντός τακτικού ή εκτάκτου ενδίκου μέσου κατ' αυτής [σχετ. υπ' αριθμ. 348/14 απόφαση Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Χανίων, υπ' αριθμ. 27/15 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Φιλιατών κλπ. που προσάγονται ώδε και αφορούν τους επί παγία αντιμισθία απασχολούμενους εις τους Δήμους αυτούς δικηγόρους τους], λαμβανομένου υπόψιν ότι τυχόν άσκηση ενδίκων μέσων θα επιβαρύνει τον Δήμο Φ-Χ με επιπλέον δαπάνες [κοινοποιήσεις, τόκους, δικαστικά έξοδα κλπ]....>.

Σύμφωνα με το άρθρο 78 παρ. 1 εδ. ιγ και παρ. 2 του Ν. 3852/10 ορίζονται τα παρακάτω : < Η Οικονομική Επιτροπή έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες :.....ιγ] αποφασίζει για την άσκηση όλων των ενδίκων βοηθημάτων και ενδίκων μέσων.... και ιδ] της προηγούμενης παραγράφου η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις κάθε μορφής , περιλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων..... εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου >.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση έχω την γνώμη ότι δεν θα πρέπει να ασκηθεί έφεση κατά της ως άνω υπ' αριθμ. 127/15 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, καθόσον υποχρεώνεται ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος να καταβάλει στους ενάγοντες τις αποδοχές του βασικού μισθού του βαθμού Α' της κατηγορίας Π.Ε, αποδοχές, τις οποίες ελάμβανε από το παρελθόν, λόγω του ότι αναγνωρίστηκε δικαστικά ότι **παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας** που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος, η οποία αποτελεί νομικό κανόνα που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες [βλ. ΣτΕ 250/05 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 1202/03 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 2495/2000 Α' δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 3587/97 ΔΔίκη 1998.120, ΣΕ 1519/95, ΑΠ 946/10 κλπ]. Και τούτο διότι κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 22 του Ν. 4024/11 εκδόθηκαν και δημοσιεύθηκαν στο ΦΕΚ 498 Β/28-2-12, η ΚΥΑ 2/17132/0022/28-2-12 < Καθορισμός αποδοχών δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 4024/11 [ΦΕΚ 226/Α/2011] με την οποία καθορίστηκε ο βασικός μισθός για τους δικηγόρους με έμμισθη εντολή που υπηρετούν στους ΟΤΑ Α και Β βαθμού, αναλόγως του Δικαστηρίου στο οποίο αυτοί είναι διορισμένοι και ασκούν τα καθήκοντα τους και η ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 < Καθορισμός αποδοχών ειδικού επιστημονικού προσωπικού και των δικηγόρων με σχέση

έμμισθης εντολής των Ανεξάρτητων Διοικητικών ή Ρυθμιστικών Αρχών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων > και οι δύο με αναδρομική ισχύ από 1-11-11.

Δυνάμει της πρώτης ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17132/0022/12 κατατάχθηκε ο ενάγων ως Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, στον Β' βαθμό της κατηγορίας Π.Ε, με βασικό μισθό το ποσό των 1.906 ευρώ μηνιαίως, ενώ δυνάμει της δεύτερης ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 όλοι οι δικηγόροι οι Υπηρετούντες στις Ανεξάρτητες Διοικητικές ή Ρυθμιστικές Αρχές, στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και στην Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων, κατατάχθηκαν στον Α' βαθμό της κατηγορίας ΠΕ, ανεξάρτητα από το Δικαστήριο, στο οποίο ασκούν τα καθήκοντα τους, λαμβάνοντας ως βασικό μισθό το ποσό των 2.097 ευρώ.

Ακόμα με τις ως άνω ΚΥΑ καθορίστηκε η καταβολή χρονοεπιδόματος σε ποσοστό 2% επί του βασικού μισθού για κάθε 2 έτη δικηγορίας από την ημερομηνία εγγραφής στα μητρώα του οικείου δικηγορικού συλλόγου και με τον Ν. 4093/12, άρθρο 1 παρ. Γ', υποπαράγραφος Γ < Μισθολογικές διατάξεις του Δημόσιου Τομέα >, αριθμός 9, καταργήθηκε από 1-1-2013 το χρονοεπίδομα που προβλέπεται στην παρ. 1 του διατακτικού της κοινής υπουργικής απόφασης με αριθμό 2/17132/0022/28-2-12 [ΦΕΚ 498 Β/2012], ήτοι το χρονοεπίδομα που ελάμβαναν μέχρι 31-12-12, ενώ η καταβολή του χρονοεπιδόματος δεν καταργήθηκε ομοίως και παρέμεινε σε ισχύ για τους δικηγόρους που αναφέρονται στην ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/2012 < Καθορισμός αποδοχών ειδικού επιστημονικού προσωπικού και των δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής των Ανεξάρτητων Διοικητικών ή Ρυθμιστικών Αρχών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων >.

Με βάση τα παραπάνω κρίθηκε ότι τόσο η ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17132/0022/12 όσο και η διάταξη του Ν. 4093/12, άρθρο 1 παρ. Γ', υποπαράγραφος Γ < Μισθολογικές διατάξεις του Δημόσιου Τομέα >, αριθμός 9, εισάγουν ανεπίτρεπτη διάκριση μεταξύ των δικηγόρων που υπηρετούν στους ΟΤΑ, οι οποίοι με την προαναφερόμενη ΚΥΑ κατατάχθηκαν σε βαθμούς αναλόγως του Δικαστηρίου στο οποίο υπηρετούν και έλαβαν τον αντίστοιχο βασικό μισθό και των δικηγόρων που υπηρετούν στις Ανεξάρτητες Διοικητικές ή Ρυθμιστικές Αρχές, στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και στην Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων, οι οποίοι δυνάμει της ΚΥΑ υπ' αριθμ. 2/17127/0022/12 κατατάχθηκαν συνολικώς στον βαθμό Α' με τον αντίστοιχο βασικό μισθό, ανεξαρτήτως του Δικαστηρίου στο οποίο είναι διορισμένοι, αφετέρου δε η προαναφερόμενη διάταξη του Ν. 4093/12 εισάγει δυσμενή διάκριση με την κατάργηση του χρονοεπιδόματος για τους πρώτους και τη διατήρηση αυτού για τους δεύτερους. Κρίθηκε ως εκ τούτου ότι υπάρχει αντισυνταγματικότητα και άνιση μεταχείριση και ευθεία αντίθεση στις συνταγματικές αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς την διοίκηση, της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και οικονομικής εξέλιξης με ίσους όρους και στη θεμελιώδη αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφού δημιουργεί δικηγόρους δύο ταχυτήτων, χωρίς καμία αιτιολογία και χωρίς επίκληση οποιουδήποτε δημόσιου συμφέροντος.

Επειδή, αν και πρόκειται για υπόθεση μισθολογικών απαιτήσεων, **είναι δυνατή εν προκειμένω η μη άσκηση των ενδίκων μέσων από την Οικονομική Επιτροπή του Δήμου, όταν το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου.**

Επειδή το νομικό ζήτημα που τίθεται με την υπό κρίσιν αγωγή είναι η άνιση μεταχείριση, ένα νομικό ζήτημα το οποίο έχει κριθεί από πλείστες όσες αποφάσεις ανωτάτων δικαστηρίων, καθόσον το άρθρο 4 παρ. 1 του Συν/τος ορίζει ότι : < Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου >. Η διάταξη αυτή καθιερώνει την συνταγματική αρχή της ισότητας και αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ταυτόχρονης συνταγματικής καθιέρωσης αντικειμενικής αρχής και θεμελιώδους δικαιώματος. Το Σύνταγμα καθιερώνει αντικειμενικό κανόνα δικαίου από τον οποίο πηγάζουν τα αντίστοιχα ατομικά δικαιώματα.[Ανδρέας Δημητρόπουλος. Συνταγματικά δικαιώματα-Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, τόμος III, I έκδοση, Αθήνα 2004, σελ.114].

Η ισότητα των Ελλήνων < ενώπιον του νόμου > διακηρύσσεται ως γενικός κανόνας στο άρθρο 4 του Συν/τος. Η διατύπωση της διάταξης θα μπορούσε να δημιουργήσει την εσφαλμένη εντύπωση ότι πρόκειται για ισότητα κατά την εφαρμογή του νόμου, δηλ. στην πραγματικότητα για ισότητα ενώπιον των διοικητικών και δικαστικών αρχών και όχι για ισότητα της ίδιας της νομοθετικής ρύθμισης [Κώστας Χρυσόγονος, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2^η έκδοση αναθεωρημένη και συμπληρωμένη, εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 117]. Πρόκειται επομένως όχι μόνο για ισότητα των πολιτών απέναντι στον νόμο, αλλά και για ισότητα του νόμου απέναντι στους πολίτες. Είναι εξάλλου πρόδηλο ότι ως < νόμος > νοείται εδώ όχι μόνο ο τυπικός νόμος αλλά και ο ουσιαστικός , δηλ. κάθε κανονιστική πράξη [Κώστας Χρυσόγονος, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2^η έκδοση αναθεωρημένη και συμπληρωμένη, εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 117].

Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. **22/13** απόφαση του Αρείου Πάγου, ήτοι ανώτατου δικαστηρίου που έχει κρίνει για την άνιση μεταχείριση ότι : <...Κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου . Με την διάταξη αυτή δεν θεσπίζεται μόνο η ισότητα των Ελλήνων πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και η έναντι αυτών ισότητα του νόμου, με την έννοια ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται όταν ρυθμίζει ουσιαστικά όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να μην εισάγει αδικαιολόγητες εξαιρέσεις και διακρίσεις, ρυθμίζοντας με τον τρόπο αυτό τις εν λόγω καταστάσεις ανόμοια, εκτός αν η διαφορετική τους ρύθμιση επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, την ύπαρξη των οποίων ελέγχουν τα δικαστήρια [ΟΛΑΠ 11/2008, 31/07, 3/06 ΚΑΙ 38/05], μπορεί όμως ο νόμος να ρυθμίζει διαφορετικά για όμοιες σχέσεις ή καταστάσεις προσώπων που ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες λειτουργών ή υπαλλήλων ή εργαζομένων και δικαιολογείται η διάκριση αυτή, χωρίς να παραβιάζεται έτσι η αρχή της ισότητας [Ολ.ΑΠ 3/09].

Κατά συνέπεια, αν γίνει από τον νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την αδικαιολόγητη δυσμενή μεταχείριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Τα παραπάνω ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικά μισθωτό, στην περίπτωση δε που γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από τη δικαστική εξουσία η αρχή της

διακρίσεως των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1,26,73 επομ. και 87 του Συντάγματος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 2 και 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ.2 του Συν/τος να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση.

Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της διάταξης που εισάγει την δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δεν αντίκειται στο άρθρο 80 παρ. 1 του Συν/τος κατά το οποίο < μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στο προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο, διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που παρέχει την ευμενή διάταξη [Ολ.ΑΠ 28/1992, 13/91].

Όμοια έχει κριθεί και δυνάμει της υπ' αριθμ. **946/10** αποφάσεως του Αρείου Πάγου που αφορά δικηγόρους ΟΤΑ.

Επειδή ο Ν. 1188/91 < περί κυρώσεως του Κώδικα περί καταστάσεως προσωπικού ΟΤΑ > στο μέρος Γ' [με τίτλο < Προσωπικό ειδικών θέσεων και επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου > περιλαμβάνει το κεφάλαιο Α' [με τον τίτλο < Ειδικά κατηγορίες προσωπικού > , στο οποίο περιέχονται, μεταξύ των άλλων : α] το άρθρο 245 [με το υπότιτλο : ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ Δήμων και Ιδρυμάτων] κατά το οποίο : 1.- Αι θέσεις των επί παγία αντιμισθία δικηγόρων των δήμων και των ιδρυμάτων αυτών συνιστώνται δια του οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας . Η πρόσληψις ενεργείται δι' αποφάσεως του αρμοδίου προς διορισμόν οργάνου του οικείου ΟΤΑ, οι δε προσλαμβανόμενοι συνδέονται μετά του οικείου οργανισμού δια σχέσεως εντολής και β] το άρθρο 246 [με τον υπότιτλο : Αντιμισθία] κατά το οποίο : Αι διατάξεις του Ν. 1093/80 περί τροποποιήσεως διατάξεων του Κώδικος περί Δικηγόρων [νδ 3026/1954] και άλλων τινών διατάξεων εφαρμόζονται και επί των επί μηνιαία αντιμισθία δικηγόρων των ΟΤΑ.

Με το άρθρο 2 του ως άνω Ν 1093/80 είχε προστεθεί το άρθρο 92 Α στο ΝΔ 3026/54, το οποίο τελικώς αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 του Ν. 1816/88 και στο οποίο [άρθρο 92 Α] ορίζεται : < 1.- Σε περίπτωση που έχει συμφωνηθεί να αμείβεται ο δικηγόρος για τις παρεχόμενες από αυτόν υπηρεσίες μόνο με πάγια περιοδική αμοιβή, τα κατώτατα όρια αυτής καθορίζονται κατά μήνα ως ακολούθως : < α]...β]...γ] Για δικηγόρο στον Άρειο Πάγο το 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο. 2.- Τα κατώτατα όρια αμοιβής της παραπάνω παραγράφου προσαυξάνονται και με τα επιδόματα που καταβάλλονται στους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους σύμφωνα με τις ισχύουσες γι' αυτούς διατάξεις. 3.- Δικηγόροι οι οποίοι ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου νομικής υπηρεσίας σύμφωνα με τις διατάξεις των καταστατικών, εσωτερικών κανονισμών ή με αποφάσεις αρμοδίων οργάνων, δικαιούνται προσαύξηση 10 % στις αποδοχές του μισθολογικού κλιμακίου που ανήκουν. Κατά δε την παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν. 1093/90 διατηρούνται εν ισχύι διατάξεις νόμων, καταστατικών ή εσωτερικών κανονισμών ή ειδικά συμφωνία καθορίζουσαι άλλως τα της περιοδικής αμοιβής < δικηγόρων > , εφόσον δι' αυτών καθορίζεται αμοιβή ευνοϊκωτέρα της εκάστοτε καθοριζομένης υπό της παρ. 1 του άρθρου 2. [Εις τας περιπτώσεις ταύτας, εφόσον υπό των εν λόγω διατάξεων ή υπό των μερών δεν ωρίσθη άλλως, οι αμοιβές προσαυξάνονται βάσει των υπό των παρ. 2 και 3 του άρθρου 2 οριζομένων. Ως βάσις υπολογισμού των προσαυξήσεων λαμβάνονται αι

καταβαλλόμενα αποδοχαί, υπό την έννοια των βασικών αποδοχών, όπως το άρθρο αυτό αυθεντικά ερμηνεύτηκε με το άρθρο 17 παρ. 1 του Ν. 1183/81.

Περαιτέρω εις το άρθρο 26 παρ. 2 του Ν. 1505/1984 < Αναδιάρθρωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις > ορίζεται ότι με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου, οι διατάξεις του νόμου αυτού μπορεί να επεκτείνονται εν όλω ή εν μέρει και σε προσωπικό του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ που δεν υπάγεται στις διατάξεις του και έχει βαθμολογική ή μισθολογική αντιστοιχία με μόνιμους υπαλλήλους του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ που υπάγονται στον νόμο αυτό. Σε εκτέλεση της τελευταίας διατάξεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 85724/8615 της 27-8/5-9-86 [ΦΕΚ τ. Β 565] κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Δικαιοσύνης και Οικονομικών και εν συνεχεία η υπ' αριθμ. **2/8250/0022/10-2-04 [ΦΕΚ τ. Β' 355/18-2-04]** κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών ΔΔΔ και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης, με την οποία ορίζονται τα ακόλουθα : 1.- Οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας περιοδικής έμμισθης εντολής στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ και στα ΝΠΔΔ, των οποίων τα κατώτατα όρια αμοιβής καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 1093/80, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1816/88, κατατάσσονται σε μισθολογικά κλιμάκια, χωρίς περαιτέρω εξέλιξη, ως εξής : α] οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο 15^ο μισθολογικό κλιμάκιο β] οι δικηγόροι στο Εφετείο στο 8^ο μισθολογικό κλιμάκιο και γ] οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο 1^ο μισθολογικό κλιμάκιο. 2.- Στους ανωτέρω καταβάλλεται το κίνητρο απόδοσης του άρθρου 12 του Ν. 3205/03. 3.- Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1816/88 >.

Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτει ότι οι προσλαμβανόμενοι με σχέση έμμισθης εντολής από τους Δήμους αντί παγίας περιοδικής αμοιβής δικηγόροι δικαιούνται μηνιαίας αντιμισθίας, η οποία είναι ίση με τα καθοριζόμενα κατώτατα όρια αμοιβής, τα οποία προσδιορίζονται κατ' αντιστοιχία προς τα μισθολογικά κλιμάκια των δημοσίων υπαλλήλων [Ολ.ΑΠ 11/02]. Περαιτέρω η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και καθιερώνει όχι μόνον την ισότητα των Ελλήνων έναντι του νόμου αλλά και την ισότητα του νόμου έναντι αυτών, δεσμεύει και τον κοινό νομοθέτη και τον υποχρεώνει όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιασώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων, να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός εάν αυτό επιβάλλουν λόγοι κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων. Επομένως αν γίνει από τον νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για τα οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την δυσμενή αυτή μεταχείριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. Τα ίδια ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικώς μισθωτό, οπότε στην περίπτωση κατά την οποία γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση, τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτή και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από την δικαστική εξουσία ή αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1,26, 73 επ. και 87 του Συν/τος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 1 και 2, 93 παρ. 4 και 120 παρ. 2 του Συντάγματος να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την

αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση. Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της διάταξης που εισάγει την δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δεν αντίκειται στο άρθρο 80 παρ. 1 του Συν/τος κατά το οποίο < μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στο προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο, διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που παρέχει την ευμενή διάταξη [Ολ. ΑΠ 28/1992, 13/91].

Επειδή εξεδόθη επί ομοίας αγωγής κατ'έφεση, δηλαδή και εις τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, η υπ'αριθμ.2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δικάσαντος ως Εφετείου, αφορώσα τον συνυπηρετούντα στο Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος και εδώ γνωμοδοτούντα δικηγόρο επί παγία αντιμισθία Χρυσόστομο Χήτο – Κιάμο η οποία απόφαση δέχεται την έφεση τύποις και ουσία και επειδή η εκδοθείσα υπ' αριθμ. 2535/2016 εφετειακή απόφαση είναι τελεσίδικος και πρέπει η Υπηρεσία να συμμορφωθεί με το διατακτικό της.

Για τους ως άνω αναφερόμενους λόγους ΕΧΩ τη ΓΝΩΜΗ, ότι με απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, δεν θα πρέπει να ασκηθούν ένδικα μέσα (τακτικά ή έκτακτα) κατά της υπ'αριθμ. 127/2015 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας αφορώσης τον συνάδελφο Μενέλαο Παπαδημητρίου αφού μετά βεβαιότητας, λόγω και της υφισταμένης εφετειακής απόφασης υπ'αριθμ.2535/2016 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που με αφορά, δεν θα ευδοκιμήσουν αλλά θα επιβαρύνουν περαιτέρω με δικαστικά έξοδα, τόκους και δικηγορικές αμοιβές τον Δήμο.

Σας διαβιβάζεται αντίγραφο της η υπ'αριθμ.2535/2016 β'βαθμίου απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών προς γνώση σας και για τις δικές σας ενέργειες.

Ε)

ΑΙΤΗΣΗ

1.- Ζαμπέτας Δρόσου του Γεωργίου, Δικηγόρου επί παγία αντιμισθία Δήμου Φιλ/φειας – Χαλκηδόνος και Προί/νης ΝΥΔΦΧ, κατοίκου Αθηνών, οδός Αλεξ. Σούτσου 24 Αθήνα και ως εκ της υπηρεσίας μου οδός Δεκελείας 97.

2.- Μενελάου Παπαδημητρίου του Νικολάου, Δικηγόρου επί παγία αντιμισθία Δήμου Φιλ/φειας – Χαλκηδόνος, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής, οδός Αεροπόρου Παπαναστασίου 3 και ως εκ της υπηρεσίας μου οδός Δεκελείας 97.

Προς
Τον κ. Δήμαρχο Φιλ/φειας- Χαλκηδόνος

.....

Μετά την έκδοση της υπ'αριθμ.2535/16 τελεσιδίκου αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών [τμ. εφέσεων],δικάσαντος ως Εφετείου,

με την οποία εκρίθη **τελεσίδικα** το νομικό θέμα των βαθμολογικών και μισθολογικών απαιτήσεων των επί παγία αντιμισθία απασχολουμένων στους ΟΤΑ δικηγόρων και συγκεκριμένα του συνυπηρετούντος εις τον Δήμο Φιλ/φειας- Χαλκηδόνος συναδέλφου Δικηγόρου κ. Χρυσόστομου Χήτου-Κιάμου [σχετ. η υπ' αριθμ. 234/14 τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Γιαννιτσών κλπ] και εν συνεχεία των υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΦΧ 19989/6-10-15 και 20171/8-10-15 αιτήσεων μας προς τον Δήμο Φιλ/φειας-Χαλκηδόνος αντίστοιχα, παρακαλούμε και πάλι όπως κάνετε δεκτές τις ως άνω αιτήσεις μας και συμμορφωθείτε προς το διατακτικό των υπ' αριθμ. 185/15 και 127/15 αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Ν. Ιωνίας , προσέτι δε να μην ασκήσετε κανένα τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο κατ' αυτών, καθ' όσον μετά την έκδοση της ως άνω υπ' αριθμ. 2535/16 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών παρέλκει η άσκηση αυτών.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω καλείσθε όπως αποφασίσετε σχετικά.

Η Ο.Ε., αφού έλαβε υπόψη της την εισήγηση του κ. Προέδρου, τις αριθ. **87/2016** και **119/2016** προηγούμενες σχετικές αποφάσεις της, τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 1ιγ και 2 του Ν. 3852/10, τα αριθ. πρωτ. 10337/26-5-2016 και 10345/26-5-2016 έγγραφα (Ενημερωτικά Σημειώματα-Γνώμες) του δικηγόρου του Δήμου κ. Μ.Παπαδημητρίου, τα αριθ. πρωτ. 10346/26-5-2016 και 10347/26-5-2016 έγγραφα (Ενημερωτικά Σημειώματα-Γνώμες) του δικηγόρου του Δήμου κ. Χ.Χήτου-Κιάμου και την αριθ. πρωτ. 10344/26-5-2016 Αίτηση των δικηγόρων του Δήμου κας Ζ.Δρόσου και κ. Μ.Παπαδημητρίου, τις υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΦΧ 19989/6-10-15 και 20171/8-10-15 προηγούμενες σχετικές αιτήσεις αυτών προς τον Δήμο Φιλ/φειας-Χαλκηδόνος αντίστοιχως, τις αριθ. 185/2015, 127/2015 και 81/2016 αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Ν.Ιωνίας, την αριθ. 2535/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το αριθ. πρωτ. 45062/17064/22-6-2016 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής επί ερωτημάτων του Δήμου σχετικά με το θέμα που της απεστάλησαν δυνάμει της αριθ. 87/2016 απόφασης Οικ. Επιτροπής, καθώς επίσης και την αριθ. εισ. πρωτ. 94 εμπ./27-6-2016 Γνωμοδότηση περί της άσκησης ή μη των ενδίκων μέσων του δικηγόρου Αθηνών κ. Αναστάσιου Κωνσταντινίδη, στον οποίο ανατέθηκε η υποβολή αυτής δυνάμει της αριθ. 305/2016 απόφασης Δημάρχου που εγκρίθηκε με την αριθ. 120/2016 απόφαση Οικ. Επιτροπής και αφού μελέτησε όλα τα λοιπά έγγραφα και τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη της,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

(5 ΥΠΕΡ-1 ΑΠΟΧΗ ως προς την άσκηση των ενδίκων μέσων κατά των αποφάσεων που αφορούν τους δικηγόρους κ.κ. Ζ.Δρόσου και Μ.Παπαδημητρίου)

(5 ΥΠΕΡ-1 ΚΑΤΑ ως προς την μη άσκηση αυτών κατά της απόφασης που αφορά τον δικηγόρο κ. Χ.Χήτο-Κιάμο)

Α.Την άσκηση του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά των αριθ. **185/2015** και **127/2015** αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Ν.Ιωνίας που αφορούν αγωγές των δικηγόρων του Δήμου κ.κ. Ζ.Δρόσου και Μ.Παπαδημητρίου κατά του Δήμου για μισθολογικές διαφορές, δεδομένου ότι, ως προκύπτει από την αριθ. εισ. πρωτ. 94 εμπ./27-6-2016 Γνωμοδότηση του δικηγόρου Αθηνών κ. Αναστάσιου Κωνσταντινίδη υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Δημάρχου και της Οικ. Επιτροπής η άσκηση ή μη των εφέσεων κατά των ανωτέρω αποφάσεων.

Επισημαίνεται ότι η άσκηση του ανωτέρου ενδίκου μέσου θα γίνει από τη Νομική Υπηρεσία του Δήμου και συγκεκριμένα από τον δικηγόρο αυτής κ. Χ.Χήτο-Κιάμο.

Β. Την μη άσκηση περαιτέρω ενδίκων μέσων κατά της αριθ. **81/2016** απόφασης του Ειρηνοδικείου Ν.Ιωνίας καθώς και της αριθ. **2535/2016** απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που αφορούν αγωγές του δικηγόρου του Δήμου κ. Χ.Χήτου-Κιάμου κατά του Δήμου για καταβολή αμοιβής, δεδομένου ότι, ως προκύπτει από την αριθ. εισ. πρωτ. 94 εμπ./27-6-2016 Γνωμοδότηση του δικηγόρου Αθηνών κ. Αναστάσιου Κωνσταντινίδη δεν υφίσταται εκ του Νόμου υποχρέωση άσκησης ενδίκων μέσων, λαμβανομένων επιπλέον ειδικώς υπόψη των μεγάλων δικαστικών εξόδων και της επιβάρυνσης των τόκων που συνεπάγεται αυτή.

Επισημαίνεται ότι η πληρωμή του επιδικασθέντος ποσού στον ανωτέρω δικηγόρο θα γίνει σύμφωνα με τις ταμειακές δυνατότητες του Δήμου και τον σχετικό προγραμματισμό της Δ/σης Οικονομικών Υπηρεσιών αυτού.

Επισημαίνεται, επίσης, ότι με το αριθ. πρωτ. 10346/26-5-2016 έγγραφό του ο κ. Χ.Χήτος-Κιάμος έχει δηλώσει ότι, προκειμένου το δυνατόν συντομότερο να του καταβληθεί το επιδικασθέν ποσό και να εκτελεσθούν οι σχετικές αποφάσεις στο σύνολό τους, παραίτείται των κονδυλίων που αφορούν τόκους, δικαστικά έξοδα και αμοιβή δικηγόρου.

- Κατά της ανωτέρω απόφασης τάχθηκε (μειοψήφησε) ο κ. Μ.Λάλος-Αναγνώστου, μόνο ως προς το Β' σκέλος αυτής, θεωρώντας ότι πρέπει να ασκηθούν ένδικα μέσα σε όλες τις περιπτώσεις, και ο κ. Α.Κόντος, ο οποίος απέιχε από την ψηφοφορία, μόνο ως προς το Α' σκέλος αυτής.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό **121/2016**
Αφού συντάχθηκε το παρόν πρακτικό υπογράφεται όπως ακολουθεί:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
(Ακολουθούν υπογραφές)
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΤΑ ΜΕΛΗ

**Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΟΙΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

*Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπεύθυνη της Υπηρεσίας
Διεκπ/σεως Αρχείου-Πρωτοκόλλου*

Λεβαντή Εμμανολία

Εσωτερική Διανομή :

1. Αυτοτελές Γραφείο Νομικής Υπηρεσίας
2. Ιδιαίτερο Γραφείο Δημάρχου
3. Αντιδήμαρχο Οικονομικών Υπηρεσιών
4. Γραφείο Γεν. Γραμματέα
5. Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών
6. Τμήμα Υποστήριξης Πολιτικών Οργάνων του Δήμου & Διοικητικής Μέριμνας